

відповідно до визначених методологічних положень із урахуванням особливостей їхнього професійного становлення.

Стратегія розгортання процесу дослідження професійної підготовки майбутніх фахівців у вищому технічному навчальному закладі на засадах leap-освіти заснована на трьох взаємопов'язаних концептах [1].

Методологічний концепт відтворює взаємозв'язок і взаємодію наукових підходів (особистісно зорієнтованого, особистісно-діяльнісного, системного) до вивчення проблеми моніторингу професійної підготовки майбутніх фахівців, домінантою яких є компетентнісна парадигма, що дозволяє виробити загальне наукове уявлення про професійну підготовку майбутніх фахівців у вищому технічному навчальному закладі з огляду на тлумачення компетентнісних ключових рескриптів («знання в дії», «знання способів діяльності», «процедурні знання»).

Теоретичний концепт визначив систему вихідних параметрів, дефініцій, оцінок, без яких неможливе наукове пояснення своєрідності процесу професійної підготовки майбутніх фахівців у вищому технічному навчальному закладі на засадах leap-освіти, його специфічних функцій та характеристик. Сутність і теоретичні засади моніторингового супроводу професійної підготовки майбутніх фахівців розкриваються через тріаду характеристик навчально-професійної діяльності (мета, засоби, результат). На цій підставі розглянуто теоретичні засади моніторингової парадигми як особливої підсистеми професійної підготовки майбутніх фахівців.

Технологічний концепт репрезентує моніторинг професійної підготовки як педагогічного інструменту управління продуктивною професійною підготовкою майбутніх фахівців. Експериментальна моніторингова технологія професійної підготовки майбутніх фахівців базується на теоретично обґрунтованій сукупності необхідних і достатніх педагогічних умов.

Отож, сьогодні Україна переживає унікальний момент історії: інноваційні технічні технології у поєднанні з модернізацією та інвестиціями у вищу технічну освіту дають можливість радикального економічного прискорення. Вагомим чинником підтримки якості вищої технічної освіти вбачаємо продуктивну професійну підготовку майбутніх фахівців, здійснену на засадах ощадного використання можливостей освітнього процесу вищого технічного навчального закладу, та створення моніторингової технології їхньої професійної підготовки. Втілення ж leap-технологій у процес професійної підготовки фахівців у вищому технічному навчальному закладі – це своєрідні інвестиції, як у розвиток інноваційних освітніх технологій, так і у процес формування конкурентоспроможних фахівців.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Єрмакова С. С. Інтелектуальна власність з основами інноваційного менеджменту / Єрмакова С. С., Бадюл О. С. [навчально-методичний посібник]; під ред. Єрмаковою С. С. – [2-ге вид.] – Одеса: типографія «ВМВ», 2010. – 645 с.
2. Єрмакова С. С. Теоретико-методологічні засади професійно-освітнього простору сучасного фахівця / С. С. Єрмакова // Південноукраїнський правничий часопис. – 2007. – №1. – С. 237 – 240.

Єрмакова Світлана Станіславівна (Одеса) – доктор педагогічних наук, професор кафедри філософії, політології, психології і права Одеської державної академії будівництва та архітектури

Кожокарь Ольга Степанівна (Одеса) – аспірант кафедри опору матеріалів Одеської державної академії будівництва та архітектури

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ

Глобальні процеси, які відбуваються у сучасному світі, стають каталізатором трансформації традиційної системи освіти. Із збільшенням кількості інформації у сучасному

суспільстві збільшується потреба у висококваліфікованих фахівцях на ринку праці. В результаті різних впливів відбувається формування єдиного освітнього простору та світового ринку освітніх послуг. Так, відомо, що сфера освіти відчуває вплив культури, науки, економіки, політики і техніки у процесі розвитку. Особливо помітний вплив інтегральних політико-економічних, соціально-культурних і науково-технічних факторів, які проявляють себе у вигляді певних тенденцій. Стрімка глобалізація проявляється як в лібералізації світової економіки, взаємозалежності економіки і безпеки всіх країн так само і в глобальній інформатизації суспільства. У контексті предмета нашого дослідження особливий інтерес становить інформатизація суспільства, яка ініціює формування інформаційно-комунікативної сфери, роблячи доступною інформацію будь-якого виду для кожної людини планети. Забезпечується така можливість засобами інформаційних технологій, завдяки яким людина здатна накопичувати, зберігати інформацію, працювати з будь-якою інформацією, застосовувати її в професійній діяльності.

В основі соціально-економічного розвитку інформаційного суспільства лежить не матеріальне виробництво, а виробництво інформації та знань. Для будь-якої країни ступінь її економічного і технологічного розвитку, добробуту суспільства пропорційні середньому рівню знань, умінь, навичок і кваліфікацій її активного населення [1, с. 5].

З розвитком інформаційних технологій зростає їхня роль та використання у сфері освіти. Світовим трендом у сфері освіти стають відкриті онлайн-курси і медіа-освіта. Впровадження інноваційних технологій навчання та досконале оволодіння ними вимагають певної внутрішньої готовності як викладачів, так і здобувачів вищої освіти до серйозних перетворень, що відповідають умовам швидкозмінного інформаційного суспільства [2, с. 50].

З 2010 року в Україні набула чинності Концепція впровадження медіаосвіти України, що має на меті «сприяння розбудові в Україні ефективної системи медіа-освіти заради забезпечення всебічної підготовки молоді до безпечної та ефективної взаємодії із сучасною системою медіа, формування у них медіа-обізнаності, медіа-грамотності і медіа-компетентності відповідно до їхніх вікових та індивідуальних особливостей»[3]. Онлайн-курси стали сьогодні дуже популярним засобом навчання, Така форма навчання дає змогу інтерактивного спілкування студентів та викладачів, а також прийому іспитів в режимі онлайн. Це одна із найновіших форм дистанційного навчання, яка активно розвивається у світовій освіті.

Використання в освітній практиці технологій, пов'язаних з Інтернетом, дозволяє реалізувати принцип безперервної освіти – «навчання впродовж усього життя», перейти від догматичного заучування до діяльнісного та компетентного підходу - підготовки фахівців, здатних в умовах сучасного виробництва вирішувати наявні проблеми в нетривіальних умовах. Інформаційно-комунікаційні технології мають великі можливості для особистісного розвитку людини, розкриття її потенціалу, тому на сучасному етапі значну роль відіграють дистанційні форми та технології навчання й виховання. Сьогодні без широкого застосування дистанційного навчання навчальні заклади не можуть перемагати у конкурентній боротьбі на ринку освітніх послуг та забезпечувати підготовку кваліфікованих фахівців на сучасному рівні.

Основні принципи дистанційного навчання – це встановлення інтерактивного спілкування між студентом та викладачем без забезпечення їхньої безпосередньої зустрічі і самостійне освоєння певного масиву професійних знань і навичок за обраним курсом при використанні певних інформаційних технологій [4, с. 167].

В Україні весною 2014 року стартував проект інтерактивної онлайн-освіти EdEra, – який створює онлайн-курси та освітній контент широкого спектра з використанням інформаційних технологій. Мета проекту зробити освіту в країні доступною та якісною на зразок західних найкращих освітніх ініціатив.

Звичайно таке онлайн навчання має як переваги так і певні недоліки. До переваг ми ж відносимо: доступ до програм найкращих університетів і викладачів світу; найновіша інформація, технології, теорії; безкоштовне або доступніше за ціною, ніж денне навчанням в університеті; можливість навчатись будь-де і будь-коли.

Недоліки розкривають важливі питання над якими сучасній освіті ще потрібно працювати. Так, сучасний студент зіштовхується і з труднощами у самомотивації, і з недостатньою кількістю спеціалізованих матеріалів вищого рівня складності (більшість матеріалів вступного рівня – для того, щоб охопити якомога більшу аудиторію). Онлайн навчання приховує у своїй структурі ще й ілюзію компетенції, адже важко оцінити знання чи їх відсутність. Варто зауважити, що недоліком є невисокий рівень комп'ютеризації суспільства та системи освіти зокрема, низьке освоєння навчальними закладами сіткових інформаційних технологій, несформованість національного освітнього простору в Web-середовищі та ін. не дають змоги в даний час реалізувати значні потенційні можливості дистанційного навчання.

Тому, одним з основних завдань сучасної освіти є підготовка фахівця, який вільно орієнтується у світовому інформаційному просторі, має знання та навички щодо пошуку, обробки та зберігання інформації, використовуючи сучасні комп'ютерні технології. Дистанційне навчання покликане допомогти в глобальному освітньому просторі. Воно виступає як ефективне доповнення традиційних форм освіти, як засіб часткового вирішення її нагальних проблем. Цей напрямок вважається перспективним, адже в цілому освіта характеризується як велика система, якісне функціонування якої неможливе без використання сучасних телекомунікаційних і комп'ютерних засобів зберігання, опрацювання, передавання та подання інформації.

Необхідно відзначити, що саме дистанційна освіта відкриває студентам доступ до нетрадиційних джерел інформації, підвищує ефективність самостійної роботи, дає абсолютно нові можливості для творчості, знаходження і закріплення різних професійних навичок, а викладачам дозволяє реалізовувати принципово нові форми і методи навчання із застосуванням концептуального моделювання явищ і процесів.

Таким чином, розвиток дистанційного навчання в системі вітчизняної освіти буде продовжуватися і вдосконалюватися з розвитком інтернет-технологій і вдосконалення методів дистанційного навчання. Актуальним напрямом подальшої роботи є аналіз стану вітчизняної дистанційної освіти в теорії та практиці діяльності вищих навчальних закладів, уточнення сутності базових понять, теоретичне обґрунтування психолого-педагогічних принципів розробки та використання елементів дистанційних технологій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Триндаде А.Р. Информационные и коммуникационные технологии и развитие человеческих ресурсов // Дистанционное образование. – 2000. – № 2. – С. 5-9.
2. Абдалова О. И. Использование технологий электронного обучения в учебном процессе / О. И. Абдалова, О. Ю. Исакова // Дистанц. и виртуал. обучение. – 2014. – № 12. – С. 50–55.
3. Концепція впровадження медіа-освіти в Україні // Інститут соціальної та політичної психології Національної академії педагогічних наук України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ispp.org.ua/news_44.htm
4. Гозман Л. Я. Дистанционное обучение на пороге XXI века / Гозман Л. Я., Шестопап Е. Б. – Ростов-н/Д. : Мысль, 1999. - 368 с.

Іванова Оксана Станіславівна (Одеса) – кандидат філософських наук, професор кафедри стандартизації, оцінки відповідності та освітніх вимірювань Одеської державної академії технічного регулювання та якості

Вигнанець Марина Михайлівна (Одеса) - аспірант кафедри будівельної механіки Одеської державної академії будівництва та архітектури

НООСФЕРНІ ОРІЄНТИРИ ВПРОВАДЖЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ У ВИЩІЙ ШКОЛІ